

2.6 Gældende ret på området

Der er i dag ikke krav om, at der skal ske støjkortlægning eller udarbejdelse af handlingsplaner på støjområdet. Varetagelse af hensynet til at beskytte befolkningen mod eksternt støj sker primært ved planlægning og i forbindelse med konkrete sager eller initiativer. Der er i lovgivningen i dag en række muligheder for at beskytte befolkningen mod støj, og det vil være nogle af disse virkemidler, som myndighederne vil have mulighed for at bringe i anvendelse i forbindelse med en indsats mod støj, og som vil skulle beskrives i handlingsplanen.

Varetagelse af støjhensyn i planlægningen sker først og fremmest ved, at det gennem region-, kommune- og lokalplanlægningen sikres, at støjende aktiviteter henlægges til områder, der er egnet hertil, f.eks. erhvervsområder, og at støjbelastede arealer ikke udlægges til støjfølsom anvendelse. Derudover er der i planloven bl.a. særregler om byomdannelsesområder.

Listevirksomheder, herunder lufthavne og IPPC-virksomheder, skal have en miljøgodkendelse, som stiller vilkår for driften og grænser for forureningen, herunder støjbelastningen. I forbindelse med miljøgodkendelsen er der gennemført en kortlægning af støjpåvirkningen af omgivelserne. For de pågældende støjklinder vil det være naturligt at sammenknytte støjhandlingsplaner med en revision og revurdering af miljøgodkendelsen, hvis dette er muligt, jf. miljøbeskyttelseslovens §§ 41-41 b. Miljømyndighederne har endvidere mulighed for under visse betingelser at give påbud om nedbringelse af støjen til andre virksomheder end listevirksomheder, herunder f.eks. om støj fra jernbanestationer.

For veje og baner findes ingen regler med hensyn til støjkortlægning og støjhandlingsplaner, men en række af de berørte myndigheder har erfaringer med gennemførelse af begge dele. Således har Vejdirektoratet og Banedanmark (tidligere Banestyrelsen) gennemført kortlægninger af støjpåvirkningen langs statsveje og banestrækninger og udarbejdet prioriteringsplaner for en støjreducerende indsats. Ligeledes har en lang række større kommuner arbejdet med kortlægning af støj fra vejtrafik og mulighederne for nedbringelse af støjpåvirkningen som led i arbejdet med kommunale trafik- og miljøhandlingsplaner.

For så vidt angår fastsættelse af vejledende grænseværdier for støj har miljøministeren i miljøbeskyttelseslovens § 14, stk. 1, hjemmel hertil. Derudover har miljøministeren i miljøbeskyttelseslovens § 14, stk. 2, hjemmel til at fastsætte bindende grænseværdier for tilladeligt støjniveau, såfremt dette sker til opfyldelse af internationale forpligtelser. Der er endnu ikke så-

danne forpligtelser for så vidt angår støj. Skulle EU ved senere lovgivning fastsætte krav til medlemsstaterne om fastsættelse af bindende kvalitetskrav til støj, er der således allerede i dag hjemmel til, at sådanne kan gennemføres i dansk ret.

2.7 Ændringen af § 72, stk. 1

Adgangen til at give påbud til den, som er ansvarlig for en virksomhed, der kan give anledning til forurening, om afgivelse af oplysninger foreslås udvidet til også at omfatte andre myndigheder, der har fået tillagt opgaver eller beføjelser i medfør af loven eller regler udstedt i medfør heraf. Ministeren kan efter § 67 og § 89 a, stk. 3, bestemme, at andre myndigheder end amter og kommuner skal føre tilsyn. Det er f.eks. tilfældet med Plantedirektoratet, som fører tilsyn med de såkaldte harmoniregler i medfør af husdyrgødningsbekendtgørelsen.

Det fremgår imidlertid ikke klart, at anvendelse af § 67 eller § 89 a, stk. 3, også udvider den kreds af myndigheder, som kan anvende § 72. Desuden kan der blive behov for, at myndigheder, der får tillagt opgaver i forbindelse med støjkortlægning og udarbejdelse af handlingsplaner efter § 14 a, får brug for at indhente oplysninger til dette arbejde. Langt størstedelen af oplysningerne vil myndighederne dog ligge inde med. For Trafikministeriets ressort kan det dog f.eks. tænkes, at de ansvarlige myndigheder vil få brug for at indhente oplysninger, f.eks. om trafiktal o.l., fra togoperatører til brug for udarbejdelse af støjkortlægning og handlingsplaner.

3. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Formålet med lovforslaget er som nævnt at give miljøministeren hjemmel til at udpege myndigheder, der skal udarbejde støjkort og handlingsplaner. I sig selv vil lovforslaget ikke medføre nogle miljømæssige konsekvenser, da der er tale om bemyndigelsesbestemmelser. Den efterfølgende støjbekendtgørelse betyder ikke umiddelbart, at antallet af støjbelastede boliger bliver mindre, da en overskridelse af en grænseværdi eller lignende ikke medfører pligt til at gennemføre initiativer for at nedbringe støjbelastningen. De involverede myndigheder vil imidlertid få et bedre beslutningsgrundlag i forhold til, hvilke eventuelle foranstaltninger de vælger at gennemføre, samt hvorledes de vil prioritere deres indsats. På længere sigt må dette arbejde forventes at medføre positive miljømæssige effekter i form af en nedbringelse af antallet af støjbelastede boliger og områder.

På europæisk niveau er det en del af direktivets formål, at der skal skabes et overblik over støjproblemet